

Rome vestigt het visioen - nummer één

Een eigenmachtige uitlegging

Jeff Pippenger

2024-06-28

En in die tijden zullen velen opstaan tegen de koning van het zuiden; ook de geweldenaars onder uw volk zullen zich verheffen om het gezicht te bevestigen; maar zij zullen vallen.
Daniël 11:14.

Het woord 'leer' vertegenwoordigt in de context van het christendom de vaststaande waarheden van de Bijbel. Verschillende organisaties die zich als christelijk voordoen, bezitten verschillende verzamelingen van wat zij als bijbelse leerstellingen definiëren, maar er is slechts één Waarheid. Het onderscheid tussen 'absolute waarheid' en 'pluralisme' is een onderwerp dat wij op dit moment buiten beschouwing laten.

Pilatus zeide dan tot Hem: Zijt Gij dan een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt dat Ik een koning ben. Hiertoe ben Ik geboren, en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik van de waarheid getuigen zou. Een ieder die uit de waarheid is, hoort Mijn stem. Pilatus zeide tot Hem: Wat is waarheid? En toen hij dit gezegd had, ging hij wederom uit tot de Joden, en zeide tot hen: Ik vind in Hem in het geheel geen schuld. Johannes 18:37, 38.

De waarheid is Gods Woord; zij is Zijn stem en zij is Christus Zelf.

„Wij behoren voor onszelf te weten wat het christendom inhoudt, wat waarheid is, wat het geloof is dat wij hebben ontvangen, wat de Bijbelse regels zijn—de regels die ons door het hoogste gezag zijn gegeven. Er zijn velen die geloven zonder een reden waarop zij hun geloof kunnen baseren, zonder voldoende bewijs aangaande de waarheid van de zaak. Indien een denkbeeld wordt voorgelegd dat in overeenstemming is met hun eigen vooropgezette opvattingen, zijn zij geheel bereid het te aanvaarden. Zij redeneren niet van oorzaak tot gevolg, hun geloof heeft geen waarachtige grondslag, en in de tijd van beproeving zullen zij ontdekken dat zij op het zand hebben gebouwd.

„Hij die tevreden rust in zijn eigen tegenwoordige onvolmaakte kennis van de Schriften, in de gedachte dat deze voldoende is voor zijn zaligheid, rust in een noodlottig bedrog. Er zijn velen die niet grondig zijn toegerust met schriftuurlijke argumenten, zodat zij in staat zouden zijn dwaling te onderscheiden en al de overlevering en het bijgeloof te veroordelen die als waarheid zijn opgedrongen. Satan heeft zijn eigen denkbeelden in de aanbidding van God binnengebracht, opdat hij de eenvoud van het evangelie van Christus zou bederven. Een groot aantal dat beweert de tegenwoordige waarheid te geloven, weet niet wat het geloof inhoudt dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd — Christus in u, de hoop der heerlijkheid. Zij menen de oude bakens te verdedigen, maar zij zijn lauw en onverschillig. Zij weten niet wat het is de werkelijke kracht van liefde en geloof in hun ervaring te verweven en te bezitten. Zij zijn geen nauwgezette studenten van de Bijbel, maar traag en onoplettend. Wanneer verschil van mening ontstaat over Schriftplaatsen, vallen dezen, die niet doelbewust hebben gestudeerd en niet

beslist zijn omtrent wat zij geloven, van de waarheid af. Wij behoren allen de noodzaak in te prenten om ijverig naar de goddelijke waarheid onderzoek te doen, opdat zij weten dat zij weten wat waarheid is. Sommigen maken aanspraak op veel kennis en gevoelen zich tevreden met hun toestand, terwijl zij niet meer ijver voor het werk, niet meer vurige liefde voor God en voor zielen voor wie Christus gestorven is, hebben dan wanneer zij God nooit hadden gekend. Zij lezen de Bijbel niet [met het doel] zich het merg en de vettingheid ervan voor hun eigen ziel toe te eigenen. Zij gevoelen niet dat het de stem van God is die tot hen spreekt. Maar indien wij de weg des heils willen verstaan, indien wij de stralen van de Zon der gerechtigheid willen zien, moeten wij de Schriften doelbewust onderzoeken, want de beloften en profetieën van de Bijbel werpen heldere stralen van heerlijkheid op het goddelijke verlossingsplan, welke grootse waarheden niet helder worden begrepen.” The 1888 Materials, 403.

Van ons wordt verlangd te weten wat die leerstellingen zijn, en hoe die waarheden moeten worden uiteengezet, bevestigd en verdedigd.

„Het schijnt ons nu niet mogelijk toe dat iemand alleen zou moeten staan; maar indien God ooit door mij heeft gesproken, zal de tijd komen dat wij om zijns naams wil voor raden en voor duizenden gebracht zullen worden, en ieder zal rekenschap moeten geven van de reden van zijn geloof. Dan zal de scherpste kritiek komen op ieder standpunt dat voor de waarheid is ingenomen. Daarom moeten wij het Woord van God bestuderen, opdat wij weten waarom wij de leerstellingen geloven die wij voorstaan. Wij moeten de levende godsspraken van Jehovah nauwgezet onderzoeken.” Review and Herald, 18 december 1888.

Om voor „duizenden” te worden gebracht, is het duidelijk dat sommigen van de verdedigers van de waarheid in de laatste dagen ertoe gedwongen zullen worden de waarheid te verdedigen via een medium zoals televisie- of webuitzendingen. Hoe zouden anders duizenden kunnen toezien op het getuigenis dat door de honderd vierenveertigduizend wordt gegeven? De leerstellingen die wij uitdragen, bepalen de grondslag van ons geloof.

“De leden van de gemeente zullen ieder afzonderlijk worden beproefd en getoetst. Zij zullen in omstandigheden worden geplaatst waarin zij gedwongen zullen zijn van de waarheid getuigenis af te leggen. Velen zullen worden geroepen om voor raden en gerechtshoven te spreken, wellicht afzonderlijk en alleen. De ervaring die hun in deze noodsituatie zou hebben geholpen, hebben zij nagelaten te verwerven, en hun zielen zijn beladen met berouw over verkwiste gelegenheden en veronachtzaamde voorrechten.” Testimonies, deel 5, 463.

Gods Woord faalt nooit, en daarom moeten wij, indien wij gerekend willen worden tot de honderdvierenveertigduizend, weten wat wij geloven op grond van wat in Gods Woord geschreven staat. Voordat de beproevingstijd aanbreekt waarin Gods volk wordt gedwongen de leerstellingen die het gelooft te verklaren, laat God dwalingen binnendringen om Gods volk te dwingen Zijn Woord kritisch te onderzoeken.

“Het feit dat er onder Gods volk geen controverse of beroering bestaat, dient niet te worden beschouwd als afdoend bewijs dat zij onwrikbaar vasthouden aan de gezonde leer. Er is reden te vrezen dat zij mogelijk geen duidelijk onderscheid maken tussen waarheid en dwaling. Wanneer er door het onderzoek van de Schriften geen nieuwe kwesties aan de orde worden

gesteld, wanneer er geen verschil van inzicht ontstaat dat mensen ertoe zal brengen zelf de Bijbel te onderzoeken om zich ervan te vergewissen dat zij de waarheid hebben, zullen er velen zijn die nu, evenals in vroegere tijden, vasthouden aan overlevering en aanbidden wat zij niet kennen.

„Mij is getoond dat velen die belijden kennis te hebben van de tegenwoordige waarheid, niet weten wat zij geloven. Zij begrijpen de bewijzen van hun geloof niet. Zij hebben geen juiste waardering voor het werk voor deze tijd. Wanneer de tijd van beproeving zal komen, zijn er mannen die nu tot anderen prediken, die, wanneer zij de standpunten die zij innemen onderzoeken, zullen ontdekken dat er vele dingen zijn waarvoor zij geen bevredigende redenen kunnen geven. Totdat zij aldus op de proef werden gesteld, kenden zij hun grote onwetendheid niet. En er zijn velen in de gemeente die als vanzelf aannemen dat zij begrijpen wat zij geloven; maar totdat er strijd ontstaat, kennen zij hun eigen zwakheid niet. Wanneer zij worden gescheiden van hen die hetzelfde geloof hebben en gedwongen worden afzonderlijk en alleen te staan om hun geloof te verklaren, zullen zij verbaasd zijn te zien hoe verward hun denkbeelden zijn over datgene wat zij als waarheid hadden aangenomen. Zeker is het dat er onder ons een afwijken is geweest van de levende God en een zich keren tot mensen, waarbij het menselijke in de plaats van de goddelijke wijsheid is gesteld.”

“God zal Zijn volk opwekken; indien andere middelen falen, zullen er ketterijen in hun midden binnendringen, die hen zullen ziften en het kaf van de tarwe scheiden. De Heer roept allen die Zijn woord geloven op om uit de slaap te ontwaken. Kostbaar licht is gekomen, passend voor deze tijd. Het is Bijbelse waarheid, die de gevaren toont die ons vlak boven het hoofd hangen. Dit licht behoort ons te leiden tot een ijverige bestudering van de Schriften en een uiterst kritisch onderzoek van de standpunten die wij innemen. God wil dat alle aspecten en standpunten van de waarheid grondig en volhardend worden onderzocht, met gebed en vasten. Gelovigen mogen niet rusten in veronderstellingen en vaag omlinjende denkbeelden over wat de waarheid uitmaakt. Hun geloof moet vast gegrond zijn op het woord van God, opdat zij, wanneer de tijd van beproeving zal komen en zij voor raden worden gebracht om verantwoording af te leggen van hun geloof, in staat zullen zijn rekenschap te geven van de hoop die in hen is, met zachtmoedigheid en vreze.

„Brenge in beroering, brenge in beroering, brenge in beroering. De onderwerpen die wij aan de wereld voorhouden, moeten voor ons een levende werkelijkheid zijn. Het is van belang dat wij ons bij de verdediging van de leerstellingen die wij als fundamentele geloofsartikelen beschouwen, nooit veroorloven argumenten te gebruiken die niet volkomen deugdelijk zijn. Deze kunnen ertoe dienen een tegenstander het zwijgen op te leggen, maar zij eren de waarheid niet. Wij behoren deugdelijke argumenten naar voren te brengen, die niet alleen onze tegenstanders het zwijgen zullen opleggen, maar ook het nauwkeurigste en indringendste onderzoek zullen kunnen doorstaan. Bij hen die zich hebben geoefend als redenaars, bestaat groot gevaar dat zij het Woord van God niet op rechtvaardige wijze zullen hanteren. Wanneer wij een tegenstander tegemoet treden, behoort het onze ernstige inspanning te zijn de onderwerpen zó voor te stellen dat in zijn geest overtuiging wordt gewekt, in plaats van slechts de gelovige in zijn vertrouwen te sterken.”

“Wat de intellectuele vooruitgang van de mens ook moge zijn, laat hij geen ogenblik denken dat er geen behoefte is aan grondig en voortdurend onderzoek van de Schriften om groter licht te verkrijgen. Als volk zijn wij geroepen om ieder persoonlijk studenten van de profetie te zijn. Wij moeten met ernst waken, opdat wij elke lichtstraal mogen onderscheiden die God ons zal voorhouden. Wij moeten de eerste glans van de waarheid opvangen; en door biddende studie kan helderder licht worden verkregen, dat aan anderen kan worden voorgehouden.”
Testimonies, deel 5, 708.

De „studenten der profetie” die uiteindelijk de honderd vierenveertigduizend zullen vormen, zullen „afzonderlijk beproefd en getoetst” worden, voorafgaand aan hun confrontatie met de aardse machten die de spoedig komende zondagswetcrisis en vervolging teweegbrengen. De getrouwen zullen eerst door God „opgewekt” worden. De slapende maagden zullen „opgewekt” worden uit de sluimer waarin zij gedurende de vertoef tijd zijn vervallen. Indien zij niet ontwaken door de boodschap die God heeft aangeboden door middel van de artikelen die sinds juli 2023 zijn uitgegaan, dan zal God toelaten dat „ketterijen” „onder hen binnendringen”, die de scheiding van tarwe en onkruid door middel van een ziftingsproces zullen voltooien. Wij bevinden ons nu in dat ziftingsproces.

Er zijn drie mogelijkheden voor hen die het debat over de juiste identificatie van het hedendaagse Rome hebben gevolgd. De ene mogelijkheid is dat de Verenigde Staten het hedendaagse Rome zijn, de andere dat de pauselijke macht het hedendaagse Rome is, en de derde mogelijkheid is dat beide voorgaande standpunten onjuist zijn en dat een andere macht wordt voorgesteld door de rovers van Daniëls volk, die zichzelf verheffen, vallen en het gezicht in vers veertien van Daniël hoofdstuk elf bevestigen.

Ik stel dat de onenigheid over de vraag of het hedendaagse Rome de pauselijke macht is of de Verenigde Staten, in deze beweging is toegelaten met het doel Zijn volk ertoe te dwingen Zijn profetische woord te bestuderen. God heeft deze controverse doen ontstaan als een openbaring van Zijn barmhartigheid. Ik stel dat de onenigheid meer te maken heeft met de voorbereiding van Zijn volk op de komende crisis dan louter met het vaststellen wie gelijk heeft en wie ongelijk heeft met betrekking tot het hedendaagse Rome. De onenigheid werd door God toegelaten en beschikt om aan allen die willen zien te tonen dat hun eigen persoonlijke begrip van Zijn profetische woord onvolledig of onjuist is. De controverse is daarom een bewijs van Gods barmhartigheid.

De controverse betreft niet alleen de identificatie van wie de macht is die wordt voorgesteld door de rovers van uw volk, maar ook de vraag of de methode van regel op regel, waarvan beide zijden van de controverse belijden haar te handhaven, op juiste wijze wordt toegepast. De profetische regels die met de methode van regel op regel verbonden zijn, omvatten bijzondere profetische beginselen die deel zullen uitmaken van het zuiveringsproces van de tarwe en het onkruid. Drie elementen van de methode van regel op regel waarvan ik betoog dat zij in deze huidige controverse verkeerd worden begrepen, zijn Christus als de Waarheid, en Christus als Alfa en Omega, en een drievoudige toepassing van de profetie.

Uiteindelijk zal blijken dat zij die vasthouden aan een onjuist begrip van vers veertien van Daniël elf, hun leerstellige standpunt baseren op een eigenmachtige uitleg.

En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel daarop acht te geven als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte en de morgenster opga in uw harten; dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift van eigen uitlegging is. Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil van een mens, maar heilige mensen Gods hebben, door den Heiligen Geest gedreven zijnde, gesproken. 2 Petrus 1:19–21.

In de controverse over vers veertien wordt in De Grote Strijd een voorbeeld gevonden van wat ik versta onder een „eigenmachtige uitlegging”.

„Wanneer de sabbat in heel de christenheid het bijzondere strijdpunt is geworden, en kerkelijke en wereldlijke autoriteiten zich hebben verenigd om de viering van de zondag af te dwingen, zal de volhardende weigering van een kleine minderheid om aan de populaire eis toe te geven hen tot voorwerpen van algemene verguizing maken. Men zal aanvoeren dat de weinigen die zich verzetten tegen een instelling van de kerk en een wet van de staat, niet geduld behoren te worden; dat het beter is hen te laten lijden dan dat gehele naties in verwarring en wetteloosheid worden gestort. Datzelfde argument werd vele eeuwen geleden tegen Christus ingebracht door de ‘oversten van het volk’. ‘Het is nuttig voor ons,’ zei de sluwe Kajafas, ‘dat één mens sterve voor het volk, en niet het gehele volk verloren ga.’ Johannes 11:50. Dit argument zal afdoende schijnen; en ten slotte zal een besluit worden uitgevaardigd tegen hen die de sabbat van het vierde gebod heiligen, waarin zij worden aangemerkt als de strengste straf waardig en waarin het volk, na verloop van een bepaalde tijd, de vrijheid wordt gegeven hen ter dood te brengen. Het rooms-katholicisme in de Oude Wereld en het afvallige protestantisme in de Nieuwe zullen een soortgelijke koers volgen tegenover hen die al de goddelijke geboden eren.” *The Great Controversy*, 615.

Het „christendom” vertegenwoordigt de wereldwijde gemeenschap van christenen, of het gezamenlijke geheel van landen en culturen met een christelijke meerderheid. De term wordt vaak gebruikt om die delen van de wereld aan te duiden waar het christendom de overheersende godsdienst is en de cultuur, wetgeving en maatschappelijke normen in aanzienlijke mate heeft beïnvloed. Het christendom omvat de wereldwijde uitgestrektheid van het christelijk geloof wat betreft zijn aanhangers, zijn culturele invloed en zijn historische betekenis. Zonder de herhaling die op de Ellen White CD-ROM voorkomt te verwijderen, komt het woord christendom honderdzesenzeventig keer voor. Geografisch duidt zuster White aan dat het christendom in algemene zin Europa en de beide Amerika’s vertegenwoordigt. In de context van zuster White wordt Europa aangeduid als de Oude Wereld en de beide Amerika’s als de Nieuwe Wereld.

„Maar het beest met lamachtige horens werd gezien als ‘opkomend uit de aarde’. In plaats van andere machten omver te werpen om zichzelf te vestigen, moet de aldus voorgestelde natie opkomen in een tevoren onbezet gebied en geleidelijk en vreedzaam opgroeien. Het kan derhalve niet opgekomen zijn te midden van de dicht opeengepakte en strijdende nationaliteiten van de Oude Wereld — die woelige zee van ‘volken, en menigten, en natiën, en tongen’. Het moet worden gezocht op het Westelijk Halfrond.

“Welke natie van de Nieuwe Wereld was in 1798 in opkomst, gaf blijk van kracht en grootheid, en trok de aandacht van de wereld? De toepassing van het symbool laat geen twijfel

toe. Eén natie, en slechts één, voldoet aan de kenmerken van deze profetie; zij wijst onmiskenbaar op de Verenigde Staten van Amerika.” The Great Controversy, 441.

De laatste zin in de alinea die wij beschouwen, is gebruikt om te suggereren dat „het rooms-katholicisme in de Oude Wereld en het afvallige protestantisme in de Nieuwe” „het rooms-katholicisme van de Oude Wereld” aanduidt als het pausdom tijdens de Donkere Middeleeuwen, en de Verenigde Staten (afvallig protestantisme) als het moderne Rome, weergegeven door de uitdrukking „afvallig protestantisme in de Nieuwe”. De „Oude” wordt gedefinieerd als verleden geschiedenis, en de „Nieuwe” wordt gedefinieerd als moderne of huidige geschiedenis. Die toepassing verdraait zuster Whites gevestigde opvatting van zowel de christenheid als de Oude en de Nieuwe Wereld.

Zij die de uitspraak toepassen in termen van verleden en toekomstige geschiedenis, kennen aan „een eigenmachtige uitlegging” een betekenis toe die rechtstreeks in strijd is met de door Zuster White bedoelde strekking. De bewering luidt dat de „Oude Wereld” de vroegere geschiedenis vertegenwoordigt en de „Nieuwe” de moderne of huidige geschiedenis (Nieuw).

De passage zegt: „zal vervolgen.” Het rooms-katholicisme en het afvallige protestantisme „zullen een soortgelijke handelwijze volgen jegens hen die al de goddelijke voorschriften eren.” De Oude Wereld in de passage is Europa en de Nieuwe Wereld zijn de Amerika’s. Zuster White leert dat de gehele wereld geconfronteerd zal worden met de beproeving van de zondagswet, en dat het rooms-katholicisme het voortouw zal nemen in de vervolgingen in Europa en het afvallige protestantisme het voortouw zal nemen in de vervolgingen in de Amerika’s. De Amerika’s en Europa zijn wat wordt aangeduid als „de christenheid”. Zowel het rooms-katholicisme als het afvallige protestantisme „zullen een soortgelijke handelwijze volgen jegens hen die al de goddelijke voorschriften eren.”

„Zal nastreven” duidt op een toekomstige handeling van beide machten, en het is grammaticaal onmogelijk te suggereren dat het Romanisme van de Oude Wereld de pauselijke macht van de Donkere Middeleeuwen is. De vervolging die door beide machten wordt uitgevoerd, staat in de toekomstige tijd. De betekenis van de uitdrukking is „zal nastreven”, en zij betekent iets volgen of najagen met de bedoeling het te bereiken of te verkrijgen. Zij impliceert een toekomstige handeling waarbij een individu of groep zich ertoe verbindt actief een doel of oogmerk na te streven.

De uitdrukking kan in verschillende contexten worden toegepast: „Zij zal een loopbaan in de geneeskunde nastreven”, wat betekent dat zij ernaar streeft een medisch beroepsbeoefenaar te worden. „Hij zal een graad in de techniek nastreven”, waarmee wordt aangegeven dat hij voornemens is techniek te studeren aan een instelling voor hoger onderwijs. „Het team zal het project voortzetten tot de voltooiing ervan”, wat suggereert dat het team aan het project zal blijven werken totdat het is afgerond. „Zij zullen juridische stappen ondernemen tegen het bedrijf”, wat betekent dat zij voornemens zijn rechtsmaatregelen te nemen om een grief aan de orde te stellen of gerechtigheid te zoeken. In het algemeen impliceert „zal nastreven” vastberadenheid, toewijding en een duidelijke bedoeling om in de toekomst een specifiek doel of resultaat te bereiken.

De particuliere uitlegging die wordt gebruikt om te onderwijzen dat het Romanisme van de Oude Wereld tot het verleden behoort, wordt vervolgens aangewend als een steunbalk om een onjuiste toepassing van een drievoudige toepassing van de profetie te schragen. Zij betoogt dat de drievoudige toepassing van Rome het heidense Rome voorstelt, gevolgd door het pauselijke Rome en vervolgens de Verenigde Staten als het derde van de drie Romes. Een zeer soortgelijke gebrekkige toepassing werd kort na 11 september 2001 gebruikt, toen een groep zich van de beweging afscheidde vanwege het boek Joël.

De controverse begon toen op een kampbijeenkomst in Canada, waar de drievoudige toepassing van de drie weën in het boek Joël werd ingevoegd om te leren dat de islam van de derde wee de natie was die in vers zes van hoofdstuk één tegen het land optrok. Die natie is het pauselijke Rome, maar er werd een eigenmachtige uitlegging ingevoerd die beweerde dat die natie de islam was. De drievoudige toepassing van de drie weën had de islam vastgesteld als de macht van 11 september 2001, en de nieuwe eigenmachtige uitlegging hield vol dat de pauselijke macht van Joël hoofdstuk één in werkelijkheid de islam was. Een eigenmachtige uitlegging die de juiste identificatie van de pauselijke macht in het boek Joël verwierp, werd ondersteund door een onjuiste toepassing van de drie weën. Nu wordt een eigenmachtige uitlegging ingevoerd die, met terzijdestelling van de pauselijke macht, deze vervangt door de Verenigde Staten.

Wat geweest is, dat zal er zijn; en wat gedaan is, dat zal gedaan worden; en er is niets nieuws onder de zon. Is er iets waarvan men kan zeggen: Zie, dit is nieuw? Het is reeds geweest in de eeuwen die vóór ons waren. Prediker 1:9, 10.

De controverses van de laatste dagen omvatten de herhaling van oude controverses, en Daniël hoofdstuk elf bevat de controverse van Uriah Smith, die zijn particuliere uitlegging op het symbool van de koning van het noorden plaatste. Door dit te doen vervaardigde hij een begrip van Daniël hoofdstuk elf dat slechts duisternis voortbracht. In deze laatste dagen kenmerken de controverses die worden herhaald zich in het bijzonder door het aanwijzen van de vrucht van het toepassen van particuliere uitleggingen op vastgestelde waarheid. Dit is wat Smith deed in zijn boek, Daniël en de Openbaring. Dit is wat werd gedaan in de controverse rond het boek van Joël, en het zijn dezelfde krachten die worden aangewend wanneer één alinea uit De Grote Strijd de definitie vermijdt die binnen de wereld en binnen de geschriften van Ellen White bestaat ten aanzien van wat “de christenheid” vertegenwoordigt, samen met de verwerping van de fundamentele regels van de grammatica die aanduiden dat de uitdrukking “zal nastreven” een toekomstige gebeurtenis aanduidt. Vanuit dat referentiepunt wordt vervolgens het gebrekkige concept, dat de “Oude Wereld” de geschiedenis van de pauselijke macht is van 538 tot 1798, gebruikt om te argumenteren tegen het vastgestelde begrip van de definitie van een drievoudige toepassing van profetie.

“Alles wat God in de profetische geschiedenis heeft aangewezen om in het verleden vervuld te worden, is vervuld, en alles wat nog moet komen, zal in zijn orde vervuld worden. Daniël, Gods profeet, staat op zijn plaats. Johannes staat op zijn plaats. In de Openbaring heeft de Leeuw uit de stam van Juda voor de studenten van de profetie het boek Daniël geopend, en zo staat Daniël op zijn plaats. Hij legt zijn getuigenis af, datgene wat de Heere hem in een visioen heeft geopenbaard omtrent de grote en plechtige gebeurtenissen die wij moeten kennen, nu wij

op de zeer drempel van hun vervulling staan.”

“In de geschiedenis en de profetie schildert het Woord van God de langdurige strijd tussen waarheid en dwaling. Die strijd is nog steeds gaande. Wat geweest is, zal zich herhalen. Oude twisten zullen herleven, en voortdurend zullen nieuwe theorieën opkomen. Maar Gods volk, dat in zijn geloof en in de vervulling van de profetie een rol heeft gespeeld in de verkondiging van de boodschappen van de eerste, de tweede en de derde engel, weet waar het staat. Het bezit een ervaring die kostbaarder is dan fijn goud. Het moet vaststaan als een rots en het begin van zijn vertrouwen standvastig vasthouden tot het einde.” Selected Message, boek 2, 109.

Er kan gemakkelijk worden aangetoond dat zuster White Paulus’ „beginsel van hun vrijmoedigheid” aanduidt als de fundamentele waarheden van het adventisme. De Millerieten leerden dat de rovers van uw volk de pauselijke macht waren, en vanaf 1989 heeft de beweging van de honderd vierenveertigduizend herhaaldelijk hetzelfde begrip van het symbool vastgesteld als de Millerieten. Er is nu een „nieuwe theorie” over wie de rovers van uw volk zijn, en zij heeft een oude controversie doen herleven, in die zin dat zij een onjuiste identificatie van een gevestigd profetisch symbool gebruikt om een profetisch model op te bouwen dat op zand is opgericht. Of het nu Smiths particuliere uitleg was, of de valse toepassing van de natie in Joël hoofdstuk één, of de identificatie van de Verenigde Staten als het Moderne Rome; alle drie drogredenen vallen het juiste begrip van het pauselijke Rome in de laatste dagen aan, en daarmee vallen zij het symbool aan dat het profetische visioen vaststelt dat bepaalt of Gods volk omkomt of leeft.

In de toekomst zullen het rooms-katholicisme in Europa en het afvallige protestantisme in de Amerika’s de vervolging van sabbatshouders „voortzetten”, zoals dit door de gehele heilige geschiedenis heen is gedaan.

„God zal Zijn volk doen ontwaken; indien andere middelen falen, zullen er ketterijen onder hen binnendringen, die hen zullen ziften en het kaf van de tarwe zullen scheiden. De Heere roept allen die Zijn woord geloven op om uit de slaap te ontwaken. Kostbaar licht is gekomen, passend voor deze tijd. Het is Bijbelse waarheid, die de gevaren toont die ons rechtstreeks bedreigen. Dit licht behoort ons te leiden tot een ijverige bestudering van de Schriften en tot een uiterst kritisch onderzoek van de standpunten die wij innemen. God wil dat alle aspecten en standpunten van de waarheid grondig en volhardend worden onderzocht, met gebed en vasten. Gelovigen mogen niet rusten in veronderstellingen en vaag omschreven denkbeelden over wat waarheid uitmaakt.” Gospel Workers, 299.

Wij zullen deze gedachten in het volgende artikel voortzetten.